

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai mutāģenēzes ceļā iegūti organismi ir ģenētiski modificēti organismi 2001. gada 12. marta Direktīvas 2001/18/EK⁽¹⁾ 2. pant[a] izpratnē, lai gan ar direktīvas 3. pantu un I B pielikumu tiem tiek piemērots atbrīvojums no saistībām attiecībā uz ģenētiski modificētu organismu izplatīšanu un laišanu tirgū? Konkrēti, vai mutāģenēzes paņēmieni, it īpaši jaunie virzītās mutāģenēzes paņēmieni, kas īstenoti ar gēnu inženierijas procesiem, var tikt uzskatīti par I A pielikumā, uz kuru atsaucas 2. pants, uzskaitītajiem paņēmieniem? Tātad vai 2001. gada 12. marta Direktīvas 2001/18 2. un 3. pants un I A un I B pielikums ir jāinterpretē tādējādi, ka tie izslēdz no piesardzības, ietekmes novērtējuma un izsekojamības pasākumiem visus mutāģenēzes ceļā iegūtos ģenētiski modificētos organismus un sēklas, – vai vienīgi organismus, kas iegūti, izmantojot parastās nejausās mutāģenēzes metodes ar jonizējošo starojumu vai pakļaušanu ķīmisko mutāģenu iedarbībai, kas pastāvējuši pirms šo dokumentu pieņemšanas?
- 2) Vai mutāģenēzes ceļā iegūtas šķirnes ir ģenētiski modificētas šķirnes 2002. gada 13. jūnija Direktīvas 2002/53/EK par lauksaimniecības augu sugu šķirņu kopējo katalogu⁽²⁾ 4. panta izpratnē, kuras nav atbrīvotas no šajā direktīvā paredzētajām saistībām? Vai šīs direktīvas piemērošanas joma turpretī ir identiska piemērošanas jomai, kāda izriet no 2001. gada 12. marta direktīvas 2. un 3. panta un I B pielikuma, un vai tā izslēdz arī mutāģenēzes ceļā iegūtas šķirnes no saistībām, kas 2002. gada 13. jūnija direktīvā paredzētas ģenētiski modificētu šķirņu iekļaušanai lauksaimniecības augu sugu kopējā katalogā?
- 3) Vai 2001. gada 12. marta Direktīvas 2001/18/EK par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē 2. un 3. pants un I B pielikums, ciktāl tie izslēdz mutāģenēzi no direktīvā paredzēto saistību piemērošanas jomas, ir pilnīgas saskaņošanas pasākumi, kas liedz dalībvalstīm mutāģenēzes ceļā iegūtiem organismiem piemērot visas direktīvā paredzētās saistības vai daļu no tām, vai jebkuras citas saistības, – vai arī dalībvalstīm transponēšanas brīdī bija rīcības brīvība noteiktu režīmu, kas var tikt piemērots mutāģenēzes ceļā iegūtiem organismiem?
- 4) Vai, ņemot vērā gēnu inženierijas procesu attīstību, jaunu augu šķirņu, kas iegūtas, pateicoties šiem paņēmieniem, parādīšanos, un šābrīža neskaidrībām zinātnē par to ietekmi un iespējamiem riskiem videi un cilvēku un dzīvnieku veselībai, 2001. gada 12. marta Direktīvas 2001/18/EK 2. un 3. panta un I A un I B pielikuma – ciktāl šīs normas uz mutāģenēzes ceļā iegūtiem ģenētiski modificētiem organismiem neattiecinā piesardzības, ietekmes novērtējuma un izsekojamības pasākumus – spēkā esamība var tikt apstrīdēta saistībā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 191. panta 2. punktā garantēto piesardzības principu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 12. marta Direktīva 2001/18/EK par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK atcelšanu – Komisijas paziņojums (OV L 106, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2002. gada 13. jūnija Direktīva 2002/53/EK par lauksaimniecības augu sugu šķirņu kopējo katalogu (OV L 193, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2016. gada 18. oktobrī – Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-530/16)

(2017/C 014/30)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – W. Mölls un J. Hottiaux)

Atbildētāja: Polijas Republika

Komisijas prasījumi:

- atzīt, ka
- nepieņemot pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka drošības iestāde ir neatkarīga no dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, infrastruktūras pārvaldītājiem, pieteikumu iesniedzējiem un iepirkumu organizācijām, un
- nepieņemot pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka izmeklēšanas iestāde ir neatkarīga no dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem un infrastruktūras pārvaldītājiem,

Polijas Republika nav izpildījusi savus pienākumus, kas tai uzlikti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/49/EK par drošību Kopienas dzelzceļos, un par Padomes Direktīvas 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu un Direktīvas 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadali un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu un drošības sertifikāciju grozījumiem ⁽¹⁾ 16. panta 1. punktu un 21. panta 1. punktu;

- piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija apgalvo, ka Polijas Republika nav atbilstoši transponējusi Polijas tiesību sistēmā principu, ka izmeklēšanas iestādei (proti, *Państwowa Komisja Badania Wypadków Kolejowych* [Nelaimes gadījumu uz dzelzceļa izmeklēšanas valsts komisija] [PKBWK]) ir jābūt neatkarīgai organizatoriski, juridiski un lēmumu pieņemšanā, kā tas ir prasīts Direktīvas 2004/49/EK 21. panta 1. punktā. Nolikums, ko ir saņēmusi PKBWK, neesot nodrošināta neatkarība. PKBWK esot par satiksmes lietām atbildīgās ministrijas neatņemama daļa, nekādā veidā nenodrošinot tās neatkarību no ministrijas un infrastruktūras pārvaldītājiem. Turklāt PKBWK nerīkojoties pati savā vārdā, par satiksmes lietām atbildīgais ministrs ieceļot un atlaižot gan PKBWK priekšsēdētāju un tā vietas izpildītāju, gan arī sekretāru, kā arī PKBWK pastāvīgos locekļus un *ad hoc* locekļus. Turklāt par satiksmes lietām atbildīgais ministrs ar atbilstošu rīkojumu nav nodevis PKBWK rīcībā vajadzīgos līdzekļus, lai tā varētu pildīt savus uzdevumus.

Turklāt Komisija apgalvo, ka Polijas Republika nav pareizi transponējusi Direktīvas 2004/49/EK 16. panta 1. punktu, jo drošības iestāde (proti, *Prezes Urzędu Transportu Kolejowego* [Dzelzceļa iestādes priekšnieks]) nav neatkarīga organizatoriski, juridiski un lēmumu pieņemšanā no dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, infrastruktūras pārvaldītājiem, pieteikumu iesniedzējiem un iepirkumu organizācijām.

⁽¹⁾ OV L 164, 44. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 26. oktobrī iesniedza Högsta domstolen
(Zviedrija) – Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag u.c./Ingvar Mattsson mantinieki,
Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag**

(Lieta C-542/16)

(2017/C 014/31)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Högsta domstolen

Pamatlietas puses

Prasītāji: Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag, Jan-Herik Strobel, Mona Strobel, Margareta Nilsson, Per Nilsson, Kent Danås, Tommy Jönsson mantinieki, Stefan Pramryd, Stefan Ingemansson, Lars Persson, Magnus Persson, Anne-Charlotte Wickström, Peter Nilsson, Ingela Landau, Thomas Landau, Britt-Inger Ruth Romare, Gertrud Andersson, Eva Andersson, Rolf Andersson, Lisa Bergström, Bo Sörensson, Christina Sörensson, Kaj Wirenkook, Lena Bergquist Johansson, Agneta Danås, Hans Eriksson, Christina Forsberg, Christina Danielsson, Per-Olof Danielsson, Ann-Christin Jönsson, Åke Jönsson, Stefan Lindgren, Daniel Røme, Ulla Nilsson, Leif Göran Erik Nilsson mantinieki